

управління. Пріоритетним завданням перед органами публічної влади є створення системи управління, яка повинна характеризуватись високим ступенем прозорості та відкритості, а суспільство повинне стати суб'єктом вироблення управлінської інформації.

Список літератури

1. Гошовська В. А., Пашко Л. А., Ларіна Н. Б. Комунікації в публічному управлінні: Аспекти організаційної культури та ділового спілкування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.slg-coe.org.ua/wp-content/uploads/2016/09/Communication_Handbook_2016_web.pdf.

2. Бажинова О. А. Взаємодія органів публічної влади з громадськістю як чинник демократизації державного управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2011-2/doc/6/08.pdf>.

УДК 351.745

Добрев М. А.
магістр МО-518,
Національний авіаційний університет
Науковий керівник:
Білявський В. М.
к. е. н., доцент,
Національний авіаційний університет

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ

У будь-якій державі соціально-культурна сфера слугує інтересам, насамперед, людей як вищої цінності громадянського суспільства. Тому, під соціальною політикою слід розуміти частину політики держави, яка своїми діями пом'якшує негативні наслідки соціальної нерівності у суспільстві [1].

Наразі, публічне адміністрування у соціально-культурній сфері тісно пов'язано з адмініструванням галузей економіки, адміністративно-політичною та іншими галузями.

Як відомо, соціально-культурна діяльність в Україні є складною та багатогранною сферою суспільного життя, що включає в себе функціональне об'єднання організацій, які здійснюють громадсько-політичну і культурно-виховну роботу. Тому, до основних функцій публічного адміністрування соціально-культурної сфери можна віднести [2, с. 248]: створення сприятливих умов для відтворення населення країни; збереження здоров'я та працездатності населення; організацію професійної підготовки кадрів; зміцнення сім'ї та турботу про підростаючі покоління; збереження та примноження культурного доробку; організацію відпочинку та дозвілля населення; створення сприятливих умов для зайняття наукою, туризмом, спортом тощо.

Слід зазначити, що публічне адміністрування у сфері соціально-культурної діяльності здійснюється шляхом прийняття нормативно-правових актів, укладення адміністративних договорів та здійснення відповідних організаційних заходів, спрямованих на їх виконання. Законодавство в цій сфері забезпечує естетичне і моральне, культурне та духовне виховання особи, охорону здоров'я, навчання, соціальний захист, в тому числі під час чергового етапу адміністративної реформи.

Із здобуттям незалежності Україна, як суверенна держава, створила Власну систему органів державної влади та місцевого самоврядування, в якій органи виконавчої влади в соціально-культурній сфері посідають провідне місце. Система цих органів не є сталою, про що свідчать численні зміни та доповнення. Сьогодні до системи органів виконавчої влади в соціально-культурній сфері входять різні міністерства (культури, освіти і науки, охорони здоров'я та соціальної політики).

Президент України є гарантом соціально-культурних прав громадян та через систему органів виконавчої влади забезпечує додержання чинних норм законодавства та політики у соціально-культурній сфері, а також здійснює інші функції, що передбачені Конституцією. Як відомо, у своїй щорічній доповіді Верховній Раді України Президент України доповідає про стан реалізації державної політики у сфері соціально-культурного розвитку.

Наразі, адміністрування в соціально-культурній сфері є різновидом публічного адміністрування, що здійснюються органами державної влади та органами місцевого

самоврядування з метою здійснення управління освітою, наукою, охороною здоров'я, соціальним захистом населення України тощо, спрямованих на забезпечення соціально-культурних прав і свобод громадян. Тому, публічне адміністрування в соціально-культурній сфері – це складна та динамічна сфера розвитку громадянського суспільства, без якої неможливе існування цивілізованої європейської держави [3].

Таким чином, роль держави в соціально-культурному розвитку країни досить вагома. Оскільки, вона здійснює загальне адміністрування та створює належну матеріально-технічну базу, організує підготовку кадрів та піклується про соціальний захист населення країни.

Список літератури

1. Білявський В. М. Розвиток соціальних програм на рівні торговельного підприємства / В. М. Білявський // Вісник Донец. держ. ун-ту економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – 2005. – № 3 (27). – С. 117 – 125.
2. Білявський В. М. Концептуальні засади державної політики у сфері імплементації міжнародного трансферу технологій / В. М. Білявський, Ю. В. Білявська // Економіка Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – П. : Полтав. ун-ту екон. і торг., 2015. – С. 247 – 249.
3. Білявський В. М. Формування концепції бенчмаркінгу в процесі трансформації євроінтеграційних пріоритетів в економіці України / В. М. Білявський // Глобальні соціально-економічні трансформації в XXI столітті : матеріали III наук.-практ. круглого столу. – К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченко, 2016. – С. 15 – 17.

УДК 351.84

Ніколаєва І. О.

студентка,

Національний авіаційний університет

Науковий керівник:

Білявський В. М.

к. е. н., доцент,

Національний авіаційний університет

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

На даний момент, однією із актуальніших проблем сьогодення є розвиток соціальної сфери, яка є необхідною умовою існування будь якої держави.

Однією з характерних рис функціонування та розвитку сучасних економічних систем є їх соціальна політика [1, с. 117 – 118], під якою слід розуміти процес використання певної частини грошового доходу для потреб матеріального, соціального та духовного розвитку людини та суспільства загалом. Водночас, соціальна економіка [2] передбачає, що сам ринок має регулюючу функцію, яка базується на приватній власності, правових гарантіях, ефективній системі державного управління, впровадженні економічних стимулів та наявності контролюючих органів.

Обґрунтовано, що діяльність публічного адміністрування в соціальній сфері пов'язане з іншими сферами, а саме: економічною, адміністративно-політичною та іншими. Взаємозв'язок даних сфер є настільки тісним, що ні одна з них не може розвиватися, як окрема система.

Як відомо, публічне адміністрування є фактором розвитку соціальної сфери. Публічне адміністрування втілює в собі взаємодію держави та суспільства, де провідне місце займає саме соціальний аспект.

Загалом, публічне адміністрування націлене на те, щоб створити сприятливі умови для динамічного розвитку усіх сфер громадянського суспільства, а також для того, щоб забезпечити безпеку, умови конкурентного середовища тощо. Тому, одним із головних завдань, яке виконує публічне адміністрування є створення умов для задоволення потреб людини у суспільстві.

Слід зазначити, що в Україні органом публічного адміністрування соціальної сфери є Міністерство соціальної політики. Головним завданням, що постає перед даним міністерством, є формування та забезпечення ефективної державної політики у соціальній